Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 15. septembra 2016*

„Hospodárska súťaž — Zneužívanie dominantného postavenia — Svetový trh s konsolidovanými údajmi v reálnom čase — Rozhodnutie vyhlasujúce záväzky navrhnuté podnikom v dominantnom postavení za záväzné — Článok 9 nariadenia (ES) č. 1/2003“

Vo veci T-76/14,

Morningstar, Inc., so sídlom v Chicagu, Illinois (Spojené štáty), v zastúpení: S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison, solicitors, a M. Abenhaïm, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: F. Castilla Contreras, A. Dawes a F. Ronkes Agerbeek, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Thomson Reuters Corp., so sídlom v Toronte (Kanada),

a

Reuters Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

v zastúpení: A. Nourry, G. Olsen a C. Ghosh, solicitors,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ a smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Komisie C(2012) 9635 z 20. decembra 2012 týkajúceho sa konania podľa článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o EHP [vec COMP/D2/39.654 – Kódy finančných nástrojov Reuters (RIC)]

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia M. Kăncheva a C. Wetter (spravodajca),

tajomník: L. Grzegorczyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. marca 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento rozsudok

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 30. októbra 2009 Komisia Európskych spoločenstiev rozhodla začať konanie voči spoločnosti Thomson Reuters Corporation a podnikom pod jej priamou alebo nepriamou kontrolou, medzi ktorými bol aj podnik Reuters Limited (ďalej len „TR“), z dôvodu údajného zneužitia dominantného postavenia na svetovom trhu s konsolidovanými údajmi v reálnom čase.

2 Dňa 19. septembra 2011 Komisia v súlade s článkom 9 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) prijala predbežné posúdenie, ktoré zaslala TR 20. septembra 2011.

3 Z predbežného posúdenia vyplýva, že TR má dominantné postavenie na svetovom trhu s poskytovaním konsolidovaných údajov v reálnom čase. Svoje dominantné postavenie údajne zneužila uložením určitých obmedzení v súvislosti s používaním kódov finančných nástrojov Reuters (ďalej len „kódy RIC“). Kódy RIC sú krátke alfanumerické kódy, ktoré vytvorila TR na identifikáciu cenných papierov a ich pozíciu v obchodovaní.

4 TR zakazuje svojim zákazníkom používať kódy RIC na získanie konsolidovaných údajov v reálnom čase od iných poskytovateľov a zabraňuje tretím stranám, ako aj konkurenčným poskytovateľom, vypracovávať a spravovať porovnávacie tabuľky obsahujúce kódy RIC, aby sa umožnilo prepojenie systému jej zákazníkov so systémom konsolidovaných údajov v reálnom čase iných poskytovateľov. Vo svojom predbežnom posúdení Komisia dospela k záveru, že tieto postupy vytvárajú vážne prekážky v súvislosti so zmenou poskytovateľov údajov a predstavujú zneužitie dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP).

5 Dňa 8. novembra 2011 TR na základe článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 predložila Komisii návrh záväzkov, ktoré mali reagovať na obavy, ktoré Komisia vyjadrila vo svojom predbežnom posúdení.

6 V tomto návrhu záväzkov TR najmä navrhla, že:

— povolí svojim zákazníkom uzatvárať rozšírenú licenciu obsahujúcu kódy RIC (ďalej len „ERL“). ERL umožňuje zákazníkom za mesačný licenčný poplatok používať kódy RIC na vyhľadávanie konsolidovaných finančných údajov v reálnom čase pochádzajúcich od konkurenčných podnikov, a tak zmeniť jednu alebo viacero ich aplikácií,

— poskytne informácie potrebné na to, aby svojim zákazníkom umožnila kombinovať kódy RIC so systémami znakov od konkurenčných poskytovateľov, aby mohli zmeniť poskytovateľa.

7 Komisia uverejnila 14. decembra 2011 v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie podľa článku 27 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, v ktorom uviedla zhrnutie veci a záväzky a vyzvala dotknuté tretie osoby, aby predložili svoje pripomienky k návrhu TR.

8 Dňa 7. marca 2012 Komisia informovala TR o pripomienkach, ktoré jej predložili dotknuté tretie osoby po uverejní oznámenia o prieskume trhu.

9 TR 27. júna 2012 v odpovedi na vyjadrené pripomienky predložila zrevidovaný návrh záväzkov. Išlo o tieto hlavné zmeny:

— výška poplatku za ERL sa znížila,

— štruktúra poplatkov za ERL už nebola viazaná na žiadne existujúce zľavy na konsolidované údaje v reálnom čase poskytované TR. Táto štruktúra bola zjednodušená a stala sa transparentnejšou,

— ERL mohli používať v celosvetovom rozsahu zákazníci, ktorí skutočne vykonávali obchodnú činnosť v Európskom hospodárskom priestore (EHP),

— ERL sa mala vzťahovať na kódy RIC súvisiace s nástrojmi obchodovanými mimo burzy, pri ktorých sa údaje získavajú z jediného zdroja a ich poskytovanie je podmienené súhlasom príslušného poskytovateľa (s výnimkou prípadu, keď TR je v čase prechodu podniku k inému poskytovateľovi výlučným poskytovateľom údajov týkajúcich sa nástrojov obchodovaných mimo burzy),

— ERL sa mala vzťahovať na užívateľské rozhrania serverových aplikácií (bez vzniku dodatočných nákladov),

— okrem pôvodného päťročného obdobia, počas ktorého je možné predplatiť si licenciu ERL, sa za nominálny poplatok mala zákazníkovi poskytnúť možnosť predĺžiť si predplatné aj na ďalšie dva roky,

— pre vývojových pracovníkov tretích strán mala byť sprístupnená osobitná licencia (ďalej len „TPDL“), ktorá im umožní vytvárať porovnávacie tabuľky, ktoré uľahčia zákazníkom TR zmeniť poskytovateľa.

10 Dňa 12. júla 2012 začala Komisia druhý prieskum trhu u účastníkov trhu a uverejnila zrevidované záväzky v súlade s článkom 27 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

11 Dňa 25. septembra 2012 Komisia informovala TR o pripomienkach, ktoré jej predložili dotknuté tretie osoby po uverejnení druhého oznámenia o prieskumu trhu.

12 Dňa 7. novembra 2012 TR predložila tretiu sériu zrevidovaných záväzkov (ďalej len „konečné záväzky“), ktoré obsahujú tieto ustanovenia:

— doložka nachádzajúca sa v odseku 7.1 konečných záväzkov obsahuje zrevidovanú definíciu výrazu „vývojový pracovník tretích strán“, ktorá dovoľuje vývojovým pracovníkom tretích strán uzatvárať dohody s inými poskytovateľmi konsolidovaných údajov v reálnom čase na účely vypracovania porovnávacích tabuliek umožňujúcich zákazníkom TR zmeniť poskytovateľa,

— vývojoví pracovníci tretích strán majú právo nielen „vypracovať“ porovnávacie tabuľky, ale aj ich „aktualizovať“ (doložka nachádzajúca sa v odseku 1.8 TPDL),

— TPDL, ktorá tvorí prílohu konečných záväzkov, už neobsahuje doložku nachádzajúcu sa v ods. 3.5 TPDL, ktorá je prílohou zrevidovaných záväzkov. Uvedená doložka obsahovala ustanovenia, podľa ktorých vývojový pracovník tretích strán nemohol „tvrdiť, že použitie oprávnených kódov RIC na vyhľadanie údajov tretích osôb [bude] praktické alebo uskutočniteľné za každých okolností alebo že [nemôže] viesť k problémom celistvosti údajov alebo iným problémom v otázke funkcií“,

— doložky nachádzajúce sa v odseku 3.2.8 konečných záväzkov a odseku 1.3 písm. c) TPDL dovoľujú vývojovým pracovníkom tretích strán a iným poskytovateľom konsolidovaných údajov v reálnom čase spolupracovať na vypracovaní, aktualizácii a uvádzaní na trh porovnávajúcich tabuliek,

— doložka nachádzajúca sa v odseku 3.2.9 konečných záväzkov a doložky nachádzajúce sa v odseku 1.3 písm. d) a odseku 1.4 TPDL zlepšuje úroveň informácií, ktoré si vývojoví pracovníci tretích strán a ostatní poskytovatelia konsolidovaných údajov v reálnom čase môžu navzájom vymeniť. Z toho vyplýva, že vývojoví pracovníci tretích strán môžu poskytnúť iným poskytovateľom konsolidovaných údajov v reálnom čase opisné referenčné údaje o kódoch RIC (ale nie samotné kódy RIC) v prípade, že sa vývojovému pracovníkovi tretích strán nepodarilo vytvoriť kombináciu so systémom symbolov konkurujúceho poskytovateľa konsolidovaných údajov v reálnom čase.

13 Konečné záväzky TR vo svojej prílohe V tiež stanovujú menovanie nezávislého správcu povereného sledovaním plnenia záväzkov. Jeho úlohou je sledovať dodržovanie týchto záväzkov a pravidelne informovať o tom Komisiu a prípadne jej navrhnúť opatrenia na zabezpečenie dodržiavania uvedených záväzkov, ako aj informovať o výsledku konania riešenia sporov stanoveného v prílohe IV konečných záväzkov.

14 Komisia usúdila, že uvedené záväzky postačujú na odstránenie obáv z porušenia hospodárskej súťaže. Dňa 20. decembra 2012 preto prijala na základe článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 rozhodnutie týkajúce sa konania podľa článku 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 54 Dohody o EHP [vec COMP/D2/39.654 – Reuters Instrument Codes (Kódy RIC)] (Ú. v. ES C 326, 2013, s. 4, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, čím sa záväzky, ktoré navrhla TR, stali záväznými. Komisia v tomto rozhodnutí tiež konštatuje, že vzhľadom na predložené záväzky už pominuli dôvody na konanie z jej strany.

Konanie a návrhy účastníkov konania

15 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. februára 2014 žalobkyňa, Morningstar, Inc., podala túto žalobu.

16 Dňa 16. mája 2014 predložila Komisia vyjadrenie k žalobe.

17 Replika bola do kancelárie Všeobecného súdu doručená 5. augusta 2014.

18 Opatrením na zabezpečenie priebehu konania z 27. augusta 2014 Všeobecný súd (ôsma komora) vyzval Komisiu, aby mu poskytla predbežné posúdenie vo verzii, ktorá nemá dôverný charakter, ktoré vypracovala na základe článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003. Komisia tejto žiadosti vyhovela v stanovenej lehote.

19 Duplika bola do kancelárie Všeobecného súdu doručená 16. októbra 2014.

20 Uznesením z 21. októbra 2014 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu TR na vstup do konania vedľajšieho účastníka, ktorý podala do kancelárie Všeobecného súdu 22. mája 2014.

21 Dňa 2. januára 2015 TR predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

22 Pripomienky hlavných účastníkov konania k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré podala TR, boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu v stanovenej lehote.

23 Na návrh sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol začať ústnu časť konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 ods. 3 písm. d) svojho rokovacieho poriadku vyzval Komisiu, aby mu vo verzii, ktorá nemá dôverný charakter, predložila odpovede účastníkov trhu na vyšetrovania uverejnené 14. decembra 2011 a 12. júla 2012 v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Komisia tejto výzve vyhovela v stanovenej lehote.

24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne položené otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní 3. marca 2016.

25 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil žalobu za prípustnú,

— zrušil napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu, buď v rozsahu, v akom sa týka poskytovateľov konsolidovaných údajov v reálnom čase, alebo v rozsahu, v akom sa jej týka,

— prijal akékoľvek iné opatrenie, ktoré Všeobecný súd považuje za primerané,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

26 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

O prípustnosti

27 Žalobkyňa uvádza, že je oprávnená podať túto žalobu, lebo napadnuté rozhodnutie sa jej priamo a osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Napadnuté rozhodnutie, ktoré obmedzuje jej možnosti uzavrieť zmluvy s TR v súvislosti s kódmi RIC, sa jej priamo dotýka v rozsahu, v akom uvedené rozhodnutie výslovne vylučuje konkurenčných poskytovateľov konsolidovaných údajov v reálnom čase z osôb oprávnených na uzatváranie licencií. Pokiaľ ide o osobnú dotknutosť, tvrdí, že sa aktívne zúčastnila správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia. Navyše je súčasťou uzavretého a identifikovateľného okruhu osôb, ktoré sa zúčastnili správneho konania. Okrem toho napadnuté rozhodnutie schvaľuje obchodné konanie jej hlavného konkurenta, čo by mohlo ohroziť jej postavenie na príslušnom trhu.

28 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne a bez toho, aby formálne vzniesla námietku neprípustnosti podľa článku 130 ods. 1 rokovacieho poriadku, tvrdí, že jej žaloba je neprípustná.

29 Treba pripomenúť, že článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ umožňuje inej osobe než osobe, ktorej je akt určený, predložiť žalobu o neplatnosť proti uvedenému aktu, ak sa jej tento akt priamo a osobne týka.

30 Podľa judikatúry otázka aktívnej legitimácie žalobcu sa posudzuje z hľadiska účinkov, aké má napadnutý akt na jeho právnu situáciu, ak je uvedený žalobca jednak dotknutý napadnutým aktom priamo, keďže priama dotknutosť vyžaduje, aby dané opatrenie malo priamy vplyv na jeho právne postavenie a osobám, ktorým je toto opatrenie určené a ktoré sú poverené jeho uplatnením, nenechalo nijakú voľnú úvahu, pričom toto opatrenie má len automatický charakter a vyplýva len z právnej úpravy Európskej únie, bez uplatnenia iných prechodných noriem (rozsudky z 5. mája 1998, Glencore Grain/Komisia, C-404/96 P, EU:C:1998:196, bod 42, a z 24. marca 1994, Air France/Komisia, T-3/93, EU:T:1994:36, bod 80), a jednak je dotknutý týmto istým aktom osobne, ak postihuje žalobcu z dôvodu určitých jeho osobitných vlastností alebo z dôvodu skutkových okolností, ktoré ho charakterizujú vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a z tohto dôvodu ju individualizujú analogicky ako osobu, ktorej je toto rozhodnutie určené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

31 V prejednávanej veci v súlade s článkom 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 sa napadnutým rozhodnutím konečné záväzky TR zo 7. novembra 2012 stávajú záväznými. Komisia totiž preskúmala účinky obmedzení, ktoré uložila TR v súvislosti s kódmi RIC a dospela k záveru, že uvedené obmedzenia poškodzovali hospodársku súťaž tak, že zákazníkom TR bránili pri zmene poskytovateľa a v dôsledku toho znižovali schopnosť konkurenčných podnikov vstúpiť na trh alebo čeliť konkurencii na základe kvality svojich služieb. Konečné záväzky, ktorých cieľom je uľahčiť zákazníkom TR zmenu v prospech konkurenčných poskytovateľov konsolidovaných údajov v reálnom čase, výslovne vylučujú, aby títo konkurenční poskytovatelia boli oprávnení na uzatváranie ERL a TPDL. V rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie obmedzuje možnosť žalobkyne uzatvárať takéto zmluvy, má priame účinky na jej právne postavenie.

32 Pokiaľ ide o otázku, či sa uvedené rozhodnutie žalobkyne dotýka osobne, treba uviesť, že listami z 5. marca a 16. júna 2010 požiadala o stretnutie s Komisiou. V nadväznosti na tieto žiadosti sa prvé stretnutie uskutočnilo 27. júla 2010. Potom na základe žiadosti tak Komisie, ako aj žalobkyne došlo k ďalším stretnutiam a telefonickým rozhovorom v rokoch 2010 a 2012. Takisto v nadväznosti na žiadosť Komisie z 18. apríla 2012 žalobkyňa poskytla verziu, ktorá nemá dôverný charakter, zápisníc predmetných telefonických rozhovorov a stretnutí. Žalobkyňa prostredníctvom telefonických rozhovorov, stretnutí, elektronickej pošty a odpovedí na formálne žiadosti Komisie tiež reagovala a poskytla svoje pripomienky v súvislosti so záväzkami, ktoré navrhla TR.

33 Okrem toho, hoci sa meno žalobkyne výslovne neuvádza v napadnutom rozhodnutí, zo správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia, vyplýva, že Komisia zohľadnila pripomienky žalobkyne.

34 Treba dodať, že žalobkyňa sa aktívne zúčastnila konania nielen zo svojej vlastnej iniciatívy, ale aj na výzvu Komisie, ktorá ju najmä vyzvala, aby predložila svoje pripomienky k rôznym aspektom trhu, ako aj k navrhovaným záväzkom, a to nad rámec prieskumu trhu v súlade s článkom 27 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, ktorého sa žalobkyňa tiež zúčastnila. Z toho vyplýva, že žalobkyňa sa aktívne zúčastnila na konaní. Hoci samotná účasť na konaní určite nepostačuje sama osebe na preukázanie toho, že napadnuté rozhodnutie sa žalobkyne dotýka osobne, nič to nemení na skutočnosti, že jej aktívna účasť na správnom konaní je dôkazom, ktorý zohľadňuje judikatúra v oblasti hospodárskej súťaže, vrátane osobitnej oblasti záväzkov podľa článku 9 nariadenia č. 1/2003, ktorým možno spolu s ďalšími osobitnými skutočnosťami preukázať prípustnosť jej žaloby (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisia, 169/84, EU:C:1986:42, body 24 a 25; z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, nazývaný „Kali & Salz“, C-68/94 a C-30/95, EU:C:1998:148, body 54 až 56, a z 3. apríla 2003, BaByliss/Komisia, T-114/02, EU:T:2003:100, bod 95).

35 V tejto súvislosti sa takáto osobitná skutočnosť v prejednávanej veci zakladá na dotknutosti postavenia žalobkyne na dotknutom trhu. Zo spisu predloženého Všeobecnému súdu totiž vyplýva, že žalobkyňa podobne ako TR poskytuje na trhu konsolidované údaje v reálnom čase, ktorý je charakteristický obmedzeným počtom konkurenčných podnikov a na ktorom TR zastáva dominantné postavenie. Možno z toho vyvodiť, že obmedzujúce opatrenia zo strany TR ako podniku s dominantným postavením, ktoré sú predmetom predbežného posúdenia Komisie, môžu mať výrazné negatívne účinky na činnosti žalobkyne.

36 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že žalobkyňa je aj osobne dotknutá. Táto žaloba je preto prípustná.

O veci samej

37 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody:

— prvý žalobný dôvod sa zakladá na zjavne nesprávnom posúdení spočívajúcom v tom, že Komisia schválila záväzky, ktoré svojou povahou nereagovali na obavy v oblasti hospodárskej súťaže, o ktorých Komisia informovala TR vo svojom predbežnom posúdení,

— druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, lebo Komisia schválením záväzkov, ktoré svojou povahou neviedli k odstráneniu obáv v oblasti hospodárskej súťaže, išla nad rámec právomoci, ktoré jej priznáva uvedený článok, a teda konala *ultra vires*,

— tretí žalobný dôvod sa týka porušenia zásady proporcionality,

— štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia, lebo Komisia neobjasnila dôvod, pre ktorý by mali konečné záväzky reagovať na obavy zistené v oblasti hospodárskej súťaže.

38 Na úvod možno pripomenúť, že z článku 9 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že ak Komisia zamýšľa prijať rozhodnutie vyžadujúce ukončiť porušovanie, môže záväzky navrhnuté príslušnými podnikmi vyhlásiť za záväzné, pokiaľ svojou povahou sú spôsobilé reagovať na obavy súvisiace s hospodárskou súťažou, ku ktorým dospela vo svojom predbežnom posúdení.

39 Mechanizmus zavedený článkom 9 nariadenia č. 1/2003 má za cieľ zaistiť účinné uplatňovanie platných pravidiel hospodárskej súťaže v Únii prostredníctvom prijímania rozhodnutí, ktoré vyhlasujú za záväzné záväzky ponúknuté stranami a ktoré Komisia považuje za vhodné na to, aby priniesli rýchlejšie riešenie ňou zistených problémov súvisiacich s hospodárskou súťažou, namiesto toho, aby sa postupovalo formálnym konštatovaním porušenia. Konkrétnejšie článok 9 tohto nariadenia vychádza z úvah o hospodárnosti konania a umožňuje podnikom, aby sa v plnom rozsahu zúčastňovali na konaní tým, že navrhnú riešenia, ktoré sa im zdajú najprimeranejšie a najvhodnejšie s cieľom reagovať na uvedené obavy Komisie (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 35).

40 V tomto kontexte Komisia v súvislosti so schválením alebo odmietnutím záväzkov disponuje širokou mierou voľnej úvahy (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 94).

41 Okrem toho treba pripomenúť, že ak má Komisia vykonať analýzu, ktorá si vyžaduje zohľadnenie viacerých ekonomických faktorov, ako je progresívna analýza na účely posúdenia primeranosti záväzkov navrhovaných dotknutým podnikom, aj v tomto prípade disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorú musí Všeobecný súd pri svojom preskúmavaní zohľadniť. Z toho vyplýva, že v rámci svojho obmedzeného preskúmavania týchto hospodárskych zložitých situácií súd Únie nemôže nahradiť posúdenie Komisie svojím posúdením hospodárskej situácie (rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 67, a z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46).

42 Ako to opakovane uviedol Súdny dvor v kontexte týkajúcom sa oblastí, ktoré vyžadujú komplexné posúdenia, akou je právo hospodárskej súťaže, miera voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia, však neznamená, že by sa súd Únie mal vzdať preskúmania výkladu údajov hospodárskej povahy, ktorý vykonala táto inštitúcia (rozsudky z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39; z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 145, a z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46). Podľa zásad vyplývajúcich z tejto judikatúry súd Únie musí totiž nielen overiť vecnú správnosť predkladaných dôkazných prostriedkov, ich spoľahlivosť a koherentnosť, ale aj predovšetkým preskúmať, či tieto dôkazy spolu tvoria celok relevantných údajov, ktoré sa musia zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či môžu byť základom pre z nich vyvodené závery (pozri rozsudky z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46 a citovanú judikatúru;

z 11. decembra 2013, Cisco Systems a Messagenet/Komisia, T-79/12, EU:T:2013:635, bod 50 a citovanú judikatúru, a z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 86 a citovanú judikatúru).

43 Na základe toho z judikatúry tiež vyplýva, že každé z rozhodnutí prijatých na základe článkov 7 a 9 nariadenia č. 1/2003 síce podlieha zásade proporcionality, uplatnenie tejto zásady sa líši podľa toho, či ide o prvé, alebo druhé z týchto ustanovení.

44 Tieto ustanovenia v skutočnosti odpovedajú na rôzne ciele. Cieľom článku 9 nariadenia č. 1/2003 je reagovať na obavy, ktoré mohla Komisia vyjadriť v rámci svojho predbežného posúdenia, zatiaľ čo článok 7 uvedeného nariadenia má za cieľ ukončiť konštatované porušenie (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, bod 46).

45 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o proporcionalitu záväzkov, podstatou testu, ktorý musí Komisia uskutočniť v rámci konania podľa článku 9 nariadenia č. 1/2003, je zistenie, či sú záväzky „dostatočné“ a či môžu „primerane“ reagovať na jej obavy s prihliadnutím na skutočnosti v prejednávanej veci, t. j. na závažnosť obáv, ich rozsah a na záujem tretích osôb (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, body 41 a 61).

46 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že preskúmanie súdom Únie je obmedzené len na overenie toho, či posúdenie, ktoré vykonala Komisia, je zjavne nesprávne, s uplatnením zásad pripomenutých v bodoch 40 až 45 vyššie.

O prvom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

47 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že konečné záväzky nevedú ani k ukončeniu či badateľnému obmedzeniu zisteného zneužitia, ani nereagujú na vyjadrené obavy. Napadnuté rozhodnutie je podľa žalobkyne poznačené zjavne nesprávnym posúdením.

48 Žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že tak definícia „oprávneného zákazníka“ obsiahnutá v ERL, ako aj definícia „vývojových pracovníkov tretích strán“ nachádzajúca sa v TPDL vylučujú konkurenčných poskytovateľov. Okrem toho, podľa záväzkov, samotní konkurenční poskytovatelia konsolidovaných údajov v reálnom čase nemôžu pracovať s kódmi RIC na účet oprávneného majiteľa licencie. Spoločnostiam, ktoré ako žalobkyňa majú schopnosť, znalosti a snahu ponúknuť konkurenčné služby, je priamo zabránené to robiť. Vzhľadom na znenie predmetnej licenčnej dohody počíta sa len s udeľovaním licencií pre zákazníkov, ktorí môžu používať kódy RIC, aby sami, alebo prostredníctvom vývojových pracovníkov tretích strán rozvíjali spôsoby, ako sa dostať k službám, ktoré by mohli byť v konkurenčnom postavení so službami, ktoré ponúka TR.

49 V tejto súvislosti po prvé žalobkyňa usudzuje, že poskytovatelia konsolidovaných údajov v reálnom čase nie sú schopní poskytovať efektívne služby spočívajúce v zmene poskytovateľov zákazníkom TR, lebo z dôvodu ich vylúčenia zo znenia ERL a TPDL nemôžu ponúkať plne integrované konkurenčné služby. Po druhé pravdepodobnosť, že vývojoví pracovníci tretích strán vypracujú porovnávacie tabuľky, je teoretická a príliš nízka. Po tretie všetky náklady a výdavky súvisiace so zmenou poskytovateľa znášajú zákazníci TR, hoci je zjavne nepravdepodobné, že by zmenili poskytovateľa z dôvodu výdavkov a komplexnosti, ktoré takáto zmena predstavuje, a to kvôli prácam spočívajúcim v prepracovaní ich systémov a dodatočným vyjednávaniam s tretími osobami, ktoré s tým súvisí, povahe trhu s poskytovaním konsolidovaných údajov v reálnom čase a výdavkom a zložitosti v súvislosti s používaním porovnávacej tabuľky tretej osoby. Po štvrté zákazníci TR nemôžu pracovať s konverzným nástrojom vyvinutým treťou osobou skôr než konkurenčným poskytovateľom, pretože tieto nástroje si vyžadujú vysoký stupeň rýchlosti a spoľahlivosti. Využitie schopností tretej osoby v skutočnosti predstavuje riziko pre integritu a správnosť porovnávania kódov. Okrem toho prípadná spolupráca s vývojovým pracovníkom tretích strán na koncepcii porovnávacej tabuľky je neefektívna

z dôvodu nemožnosti výmeny informácií požadovaných v súvislosti s kódmi RIC. Po piate dôvod, pre ktorý poskytovatelia konsolidovaných údajov v reálnom čase nemôžu ponúkať rovnaké služby, tiež súvisí so skutočnosťou, že „reťazové kódy RIC“ (prostriedok prístupu ku skupine nástrojov použitím jediného údaju) sú vyňaté z licencií, ktoré ponúka TR, zatiaľ čo banky a finančné inštitúcie potrebujú prístup k reťazovým kódom RIC, lebo ide o jeden z hlavných prostriedkov prístupu k údajom. Vzhľadom na skutočnosť, že v súlade so záväzkami len najzákladnejšie údaje sú dostupné, iný poskytovateľ nemôže znovu vytvoriť tieto reťazce alebo aktualizovať porovnanie s týmito reťazcami bez možnosti prístupu k podporným údajom. Napokon žalobkyňa uvádza, že pokiaľ vie, ani jeden zákazník TR sa neobrátil na konkurenčného poskytovateľa konsolidovaných údajov v reálnom čase. Za predpokladu, že by veľké množstvo spoločností chcelo získať a prevádzkovať licencie, existujú na trhu dôkazy preukazujúce túto skutočnosť. Podľa žalobkyne nejde o taký prípad, takže opäť opakuje, ako to už bolo uvedené v rámci správneho konania, že takéto prechody na iného poskytovateľa sú veľmi nepravdepodobné.

50 Komisia v prvom rade tvrdí, že ERL, ktorá povoľuje zákazníkom TR používať kódy RIC na vyhľadávanie údajov v poskytovaných údajoch iných poskytovateľov bez toho, aby si museli prepracovať svoje aplikácie, dostatočne reaguje na jej obavy súvisiace s používaním kódov RIC pri zmene poskytovateľa. Po druhé sa domnieva, že aj TPDL, ktorá povoľuje vývojovým pracovníkom tretích strán vypracovávať a aktualizovať porovnávacie tabuľky kódov RIC so systémom znakov iných poskytovateľov, postačuje na odstránenie jej obáv týkajúcich sa obmedzení v súvislosti s používaním kódov RIC na účely vypracovania takýchto tabuliek. Komisia dôrazne poukazuje na rôzne doložky a podmienky obsiahnuté jednak v ERL, a jednak v TPDL, ktorých cieľom je uľahčiť prechod k poskytovateľovi. V tomto kontexte uvádza, že ERL sa udeľuje v celosvetovom meradle oprávneným zákazníkom, ktorí skutočne vykonávajú obchodnú činnosť v rámci EHP, že sa ERL udeľuje na dobu neurčitú pod podmienkou, že o ERL bolo požiadané v priebehu piatich rokov odo dňa jej uplatnenia oprávneným zákazníkom, že oprávnený zákazník bude môcť kedykoľvek zvýšiť alebo znížiť počet oprávnených kódov RIC podľa svojej potreby v obchodnej činnosti, a že TR bude oprávnenému zákazníkovi poskytovať pravidelnú aktualizáciu oprávnených kódov RIC, ako aj potrebné informácie na porovnávanie, aby si jednoznačne identifikoval podporné údaje trhu v reálnom čase.

51 Napokon Komisia tvrdí, že ani jedno z tvrdení žalobkyne nemení záver, podľa ktorého konečné záväzky dostatočne reagujú na jej obavy.

52 V tejto súvislosti uvádza, že konkurenčný podnik môže vytvoriť partnerstvo s vývojovým pracovníkom tretích strán, aby zákazníkom TR ponúkol osobitné a plne integrované služby na zmenu poskytovateľova, že vzhľadom na to, že štruktúra informačnej technológie je pre každého zákazníka TR vo všeobecnosti osobitná, je nevyhnutné, že každý zákazník bude musieť pristúpiť k prepracovaniu, a teda vynaložiť určité výdavky, ak sa rozhodne zmeniť poskytovateľa konsolidovaných údajov v reálnom čase, že hlavnými zákazníkmi TR sú finančné inštitúcie v celosvetovom rozsahu, ktorí disponujú expertízou a potrebnými finančnými prostriedkami na zmenu poskytovateľa, ak sa domnievajú, že je to v ich obchodnom záujme, že spolupráca medzi poskytovateľmi konsolidovaných údajov v reálnom čase a vývojovými pracovníkmi tretích strán, by mohla umožniť rozsiahle úspory, že neexistuje nijaký dôvod myslieť si, že porovnávacie tabuľky vypracované vývojovými pracovníkmi tretích strán by neboli spoľahlivé alebo by boli pomalšie než je používanie služieb TR a že tvrdenia v súvislosti s reťazovými kódmi RIC boli prvýkrát vyjadrené v replike a neopierajú sa o právne alebo skutkové okolnosti, ktoré boli zistené počas správneho konania a v konaní na Všeobecnom súde, a teda mali byť zamietnuté ako neprípustné, pričom sú v každom prípade nedôvodné. Napokon Komisia uvádza, že vzhľadom na to, že ERL a TPDL boli zavedené len 20. júna 2013 a zmena poskytovateľa je komplexný a zdĺhavý proces, neprekvapuje, že k tejto zmene nedošlo ani počas obdobia od zavedenia licenčných zmlúv do podania žaloby.

53 Na úvod, pokiaľ ide o prípustnosť argumentácie týkajúcej sa reťazových kódov RIC a obmedzení opisných údajov poskytovaných pre každý kód RIC, je potrebné pripomenúť, že z článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 vyplýva, že návrh na

začatie konania musí obsahovať predmet konania a zhrnutie žalobných dôvodov a že nové dôvody možno počas konania uviesť len vtedy, ak sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

54 Podľa ustálenej judikatúry dôvod alebo tvrdenie, ktoré je rozšírením dôvodu už skôr uvedeného priamo alebo nepriamo v pôvodnej žalobe a ktorý úzko súvisí s týmto dôvodom, sa musí považovať za prípustný (rozsudky z 19. septembra 2000, Dürbeck/Komisia, T-252/97, EU:T:2000:210, bod 39, a z 30. septembra 2003,Cableuropa a i./Komisia, T-346/02 a T-347/02, EU:T:2003:256, bod 111).

55 V prejednávanej veci treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tento žalobný dôvod je rozšírením prvého žalobného dôvodu, ako bol vyjadrený v žalobe, konkrétne žalobného dôvodu založeného na zjavne nesprávnom posúdení konečných záväzkov. V tejto súvislosti treba uviesť, že žaloba naširoko rozvíja neprimeranú povahu konečných záväzkov. Argumentácia uvedená v replike, ktorou je spochybnená dostatočná povaha konečných záväzkov na reagovanie obáv Komisie z dôvodu nedostatkov v uvedených záväzkoch, akým je neexistencia pravidla súvisiaceho s reťazovými kódmi RIC, je preto prípustná.

56 Ďalej, pokiaľ ide o preskúmanie vecnej stránky prvého žalobného dôvodu, ako bolo pripomenuté v bode 41 vyššie, vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia pri skúmaní primeranosti navrhovaných záväzkov, úloha Všeobecného súdu sa obmedzuje len na preskúmanie toho, či sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Presnejšie, v rámci súdneho preskúmania má ísť o preukázanie toho, či existuje primeranosť medzi obavami Komisie, ktoré vyjadrila vo svojom predbežnom posúdení, a záväzkami, ktoré navrhla TR, pričom, na pripomenutie, má ísť o záväzky, ktoré dostatočne reagujú na tieto obavy.

57 Okrem toho preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorým sa záväzky stávajú záväznými, sa musí uskutočniť s prihliadnutím na obavy Komisie a nie na požiadavky vyjadrené konkurenčnými podnikmi, pokiaľ ide o obsah záväzkov.

58 Primeraná povaha vzhľadom na obavy Komisie, ako ich vyjadrila vo svojom predbežnom posúdení, preto spočíva v zistení, či záväzky svojou povahou sú dostatočné na to, aby primerane reagovali na uvedené obavy, ktoré majú v prejednávanej veci uľahčiť zákazníkom zmenu poskytovateľa.

59 Navyše skutočnosť, že uvedené obavy by mohli pominúť zaradením konkurentov TR do znenia licencií, ako to navrhuje žalobkyňa, samo osebe nepreukazuje, že napadnuté rozhodnutie je poznačené zjavne nesprávnym posúdením, a okolnosť, že by sa mohli schváliť aj iné záväzky, ktoré by mohli byť pre hospodársku súťaž priaznivejšie, nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia, ak Komisia mohla odôvodnene dospieť k záveru, že záväzky prevzaté v napadnutom rozhodnutí umožňujú vyhovieť obavám zisteným v predbežnom posúdení.

60 Treba pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie zavádza sériu záväzkov, ktoré navrhla TR, ktorej činnosť viedla k obavám súvisiacim s hospodárskou súťažou, a že žalobkyňa sa v podstate domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď tieto záväzky, ktoré údajne dostatočne nereagujú na uvedené obavy, vyhlásila za záväzné.

61 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého konkurenčné podniky nebudú schopné poskytovať efektívne služby spočívajúc v zmene poskytovateľa, lebo nemôžu v plnom rozsahu ponúkať služby, keďže sú vylúčení zo znenia dotknutej licenčnej zmluvy, sa musí zamietnuť.

62 Je potrebné totiž pripomenúť, že obavy Komisie sa týkali obmedzení, ktoré svojim zákazníkom uložila TR a skutočnosti, že tretím osobám bolo zabránené porovnávať jednotlivé kódy, čo viedlo k vážnym prekážkam pri zmene poskytovateľa. Záväzky schválené Komisiou sa teda hlavne týkajú možností zákazníkov zmeniť poskytovateľa, či už na základe ich vlastných prostriedkov alebo v spolupráci s vývojovým pracovníkom tretích strán. V tomto zmysle Komisia konštatovala, že obavám súvisiacim

s hospodárskou súťažou bolo možné vyhovieť požadovaním riešenia konania TR nie vo vzťahu k jej konkurentom, ale vo vzťahu k jej zákazníkom a tretím stranám. Toto konštatovanie, podľa ktorého sa záväzky spočiatku týkali zákazníkov a vývojových pracovníkov tretích strán, je podložené možnosťami, ktoré sa uvedeným subjektom ponúkajú, a to vzájomne spolupracovať a podieľať sa na vypracovaní porovnávacích tabuliek na základe licencií, ktoré ponúka TR. Zákazníci TR si môžu tiež vybrať vývojových pracovníkov tretích strán, ktorí uzavreli partnerstvo s konkurenčnými poskytovateľmi, pričom uvedené partnerstvá spočívajú v spolupráci týkajúcej sa koncepcie, realizácie, aktualizácie, predaja a zákazníckych služieb v súvislosti s porovnávacími tabuľkami. Zákazníkom TR sa teda ponúkajú rôzne možnosti na zmenu poskytovateľa, či už sú interné alebo externé z hľadiska ich infraštruktúry.

63 Odsúhlasením uvedených záväzkov Komisia teda konštatovala, že na reagovanie na obavy, ktoré vyjadrila, nebolo potrebné zahrnúť konkurentov TR do znenia licencií. Okrem toho, ako vyplýva z napadnutého nariadenia, Komisia konštatovala, že skutočnosť, že bol konkurentom TR umožnený prístup ku kódom RIC, išla nad rámec toho, čo bolo potrebné na odstránenie jej obáv. Z hľadiska konštatovaní Všeobecného súdu uvedených v bode 62 vyššie sa Komisia v tejto súvislosti pritom nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

64 Tvrdenia, podľa ktorých pravdepodobnosť, že by vývojový pracovník tretích strán vypracoval porovnávacie tabuľky, je nízka a teoretická, keďže porovnávacie tabuľky, ktoré, ak ich vypracujú tretie osoby, podľa žalobkyne neponúkajú požadovanú spoľahlivosť a rýchlosť, sa musia tiež zamietnuť.

65 Hoci nie je potrebné pripomenúť jednotlivé riešenia ponúknuté vývojovým pracovníkom tretích strán pri vypracovaní porovnávacích tabuliek, ktoré zvyšujú pravdepodobnosti takejto koncepcie, treba konštatovať, že pokiaľ ide o údajný nedostatok spoľahlivosti a rýchlosti týchto tabuliek, žalobkyňa neuvádza konkrétne dôkazy, aby podložila tieto tvrdenia. Z tohto dôvodu je možné ich už zamietnuť.

66 Navyše v prípade, že by sa zákazník dožadoval záruky v súvislosti so spoľahlivosťou, vývojový pracovník tretích strán a konkurenčný poskytovateľ sa môžu dohodnúť na poskytnutí tejto záruky tomuto zákazníkovi, pričom ide o možnosť, ktorá nebola vylúčená záväzkami v súlade s doložkou nachádzajúcou sa v odseku 1.3 písm. c) bodom iii TPDL. Je preto úplne možné reagovať na prípadné obavy zákazníka, aby sa ubezpečil vo svojom úmysle zmeniť poskytovateľa. Navyše okrem skutočnosti, že zákazníci TR môžu uzatvoriť ERL, aby prešli na iného poskytovateľa konsolidovaných údajov v reálnom čase pre všetky svoje aplikácie, môžu si zvoliť obdobie minimálne dvanástich mesiacov na čiastočnú zmenu. Takáto čiastočná zmena umožňuje zákazníkovi posúdiť spoľahlivosť určitého zdroja konkurenčných údajov tak, že zároveň sfunkční aplikácie, ktoré používajú zdroj údajov TR, a iné aplikácie, ktoré používajú zdroj konkurenčných údajov, pričom ide o možnosť, ktorá zákazníkom uľahčí zmenu poskytovateľa.

67 Rovnako aj tvrdenie, podľa ktorého všetky náklady a výdavky súvisiace s výmenami budú znášať zákazníci TR, sa musí zamietnuť. Treba pripomenúť, že obavy Komisie sa týkali hlavne obmedzení, ktoré uložila TR svojim zákazníkom v súvislosti s používaním kódov RIC. Uvedené obmedzenia im zakazovali vyhľadávať údaje konkurenčných poskytovateľov použitím kódov RIC, a to ani prostredníctvom porovnávacích tabuliek. Vzhľadom na to, že kódy RIC boli zaradené do informačných aplikácií zákazníkov, prepracovanie týchto aplikácií je potrebné, ak uvedení zákazníci majú v úmysle zmeniť poskytovateľa, pričom zmena tohto poskytovateľa v skutočnosti viedla pri existencii obmedzení, ktoré zaviedla TR, k zmene používaného systému znakov. Tento proces zmeny aplikácií zákazníci považujú za zdĺhavý a nákladný. Z prieskumu trhu uskutočneného Komisiou, ktorého závery boli vložené do predbežného posúdenia, totiž vyplýva, že hlavnú časť nákladov súvisiacich so zmenou predstavuje konverzia kódov. Tieto výdavky je niekedy ťažké vypočítať, najmä z dôvodu, že zákazník má svoju špecifickú štruktúru informačných technológií. Komisia však vo svojom predbežnom posúdení uviedla, že v prípade zákazníkov, ktorí urobili dôkladné posúdenie výdavkov súvisiacich so zmenou, tieto uvedené výdavky sa považovali za neprimerane vysoké a odrádzajú zákazníkov zmeniť svojho poskytovateľa. Ako odpoveď na tieto obavy TR teda ponúkla zákazníkom, ako aj vývojovým

pracovníkom tretích strán možnosť vypracovať porovnávacie tabuľky kódov RIC so systémom znakov používaným novým poskytovateľom, takže zmena aplikácií už nebola potrebná. Tieto zmeny teda umožňujú zákazníkom TR, ktorí nečelia s pri snahe zmeniť poskytovateľa, skutočný pokrok, keďže už nie je potrebná dôkladná zmena informačných aplikácií. Hoci zavedenie porovnávacích tabuliek zákazníkom, či už v rámci samotnej inštitúcie alebo prostredníctvom vývojových pracovníkov tretích strán, môže byť tiež nákladné, treba pripomenúť, že záväzky nemajú za cieľ úplne odstrániť výdavky, ale urobiť zmenu poskytovateľa prístupnejšou za primerané náklady.

68 Okrem toho treba konštatovať, že zmena systémov a informačných aplikácií môže v každom prípade predstavovať výdavky, ktoré bude musieť znášať zákazník, najmä z hľadiska osobitosti štruktúry informačnej technológie každého zákazníka. Navyše uvedení zákazníci sú vo všeobecnosti inštitúcie alebo podniky celosvetového rozsahu a môžu disponovať finančnými prostriedkami na pokrytie takýchto výdavkov.

69 Podobne ako tvrdí Komisia, treba tiež konštatovať, že spolupráca medzi poskytovateľmi konsolidovaných údajov v reálnom čase a vývojovými pracovníkmi tretích strán môže viesť k rozsiahlym úsporám. Tieto úspory svojou povahou vedú k zníženiu výdavkov súvisiacich so zmenou poskytovateľa, čo by mohlo viacej prilákať zákazníkov, vrátane zákazníkov malého rozsahu, na zmenu poskytovateľa.

70 Napokon ani tvrdenia v súvislosti s neexistenciou údajov týkajúcich sa reťazových kódov RIC a obmedzením opisných údajov poskytovaných pre každý kód RIC, ktoré bránia konkurenčným poskytovateľom ponúkať rovnaké služby, nie sú odôvodnené. Po prvé treba poznamenať, že je zrejmé, že počas správneho konania ani žalobkyňa, ani nijaká tretia osoba nevyjadrili akúkoľvek obavu v súvislosti s vylúčením určitých reťazových kódov RIC z rozsahu licencií, ktoré ponúkala TR. Jedinými reťazovými kódmi, v súvislosti s ktorými boli počas správneho konania vyjadrené obavy, boli totiž znaky a v súlade s doložkou nachádzajúcou sa v odseku 2.8 konečných záväzkov a doložkou nachádzajúcou sa v odseku 1.6 ERL, TR má povinnosť poskytovať údaje týkajúce sa indexov. Po druhé zo spisu vyplýva, že dôvodom, pre ktorý údaje poskytované TR môžu v určitých prípadoch neudávať znakový kód udeľovaný burzou, je, že tento kód nie je jediným zaručeným spôsobom identifikácie určitého nástroja až po jeho zdroj. Relatívne jednoduché finančné nástroje, ako sú cenné papiere kótované na burze, pritom môžu byť identifikované buď prostredníctvom dotknutej vyjednávacej platformy, devízy a oficiálneho kódu, alebo prostredníctvom dotknutej vyjednávacej platformy, devízy a ich opisom. TR je povinná poskytnúť tieto informácie majiteľom ERL v súlade s doložkou uvedenou v odseku 2.12 konečných záväzkov. Je to tak aj v prípade komplexnejších finančných nástrojov, akými sú nástroje vyjednávané medzi stranami, pre ktoré TR je povinná poskytnúť znakový kód udelený burzou, ak je to jediný spôsob ich jednotnej identifikácie.

71 Navyše, okrem konania riešenia sporov uvedeného v bode 13 vyššie, v rámci ktorého správca poverený sledovaním plnenia záväzkov hrá určitú úlohu, doložka, ktorá sa nachádza v odseku 6 písm. f) prílohy V konečných záväzkov, výslovne stanovuje, že uvedený správca prispieva k vyriešeniu akéhokoľvek sporu súvisiaceho so žiadosťami o údaje v súvislosti s kríženými informáciami, ktoré poskytuje TR. Znakový kód udeľovaný burzou je teda skutočne jediným spôsobom jednotnej identifikácie podporných údajov týkajúcich sa trhu v reálnom čase, pričom správca poverený sledovaním plnenia záväzkov ho tak bude môcť oznámiť TR.

72 Na záver treba na otázku, či v napadnutom rozhodnutí boli záväzky, ktoré navrhla TR, správne posúdené, pretože svojou povahou môžu reagovať na obavy Komisie, odpovedať kladne. Žalobný dôvod, podľa ktorého rozhodnutie obsahuje zjavne nesprávne posúdenie, sa musí teda zamietnuť.

73 Navyše, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého až do dnešného dňa nedošlo k nijakej zmene poskytovateľa, čo teda znamená, že záväzky nie sú účinné, treba poznamenať, že preskúmanie Komisie, ako v prípade konania kontroly koncentrácií, je prognostické preskúmanie. Komisia má prijať rozhodnutie, ktoré má povahu predpovede a ktoré ju vedie k posúdeniu spôsobu, ktorým sa prejaví trh

v budúcnosti, keď dôjde k plneniu záväzkov. Ako to už bolo uvedené, Komisia sa nedopustila zjavnej nesprávnosti svojom vo posúdení, podľa ktorého konečné záväzky vhodne reagujú na vyjadrené obavy. Bez ohľadu na odpoveď na otázku, či konečné záväzky medzičasom mali konkrétny vplyv na dotknutý trh, táto odpoveď nemôže viesť k neplatnosti konštatovania v čase, keď bolo prijaté napadnuté rozhodnutie, podľa ktorého tieto záväzky samy osebe postačujú na odstránenie oznámených problémov hospodárskej súťaže.

74 V tejto súvislosti treba uviesť, že konečné záväzky, ako ich schválila Komisia, uľahčujú zmenu poskytovateľa, ak si to želá zákazník TR. Toto uľahčenie však neznamená, že zákazník nevyhnutne zmení poskytovateľa, ak je spokojný napríklad so službami a podmienkami, ktoré mu TR ponúka.

75 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003

76 Žalobkyňa pripúšťa, že článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 povoľuje Komisii schváliť záväzky, ak uvedené záväzky umožňujú reagovať na obavy, ktoré Komisia vyjadrila. Nie je však oprávnená schváliť záväzky, ktoré zjavne neumožňujú úplne reagovať – alebo badateľne reagovať – na vyjadrené obavy. Schválením týchto záväzkov, ktoré zjavne nevedú k odstráneniu vyjadrených obáv, Komisia prekročila svoje právomoci, ktoré jej boli zverené na základe článku 9 uvedeného nariadenia, a teda konala *ultra vires*.

77 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú tento žalobný dôvod zamietnuť.

78 Ako to už bolo uvedené v bode 40 vyššie, Komisia pri posudzovaní záväzkov disponuje širokou mierou voľnej úvahy. V rámci konania začatého na základe článku 9 nariadenia č. 1/2003, ako vyplýva aj z odôvodnenia 13 uvedeného nariadenia, Komisia nemá povinnosť kvalifikovať a konštatovať dané porušenie, pretože jej úloha sa obmedzuje na preskúmanie a prípadné schválenie záväzkov ponúknutých príslušnými podnikmi s ohľadom na problémy, ktoré identifikovala vo svojom predbežnom posúdení, a s ohľadom na ciele, ktoré sleduje. Komisii pri výkone svojej diskrečnej právomoci prislúcha schváliť záväzky po tom, čo overila, či môžu reagovať na vyjadrené obavy. V tejto súvislosti už bolo konštatované, že Komisia sa nedopustila zjavnej nesprávnosti vo svojom posúdení v súvislosti s dostatočnou povahou dotknutých záväzkov, takže tvrdenie, podľa ktorého tým, že ich schválila, mala ísť nad rámec svojej právomoci, a teda konať *ultra vires*, sa musí zamietnuť. Zamietnutie prvého žalobného dôvodu totiž vedie k zamietnutiu aj druhého žalobného dôvodu.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

79 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu proporcionality, lebo Komisia po prvé schválila neprimerané záväzky, a po druhé nezohľadnila záujmy tretích strán.

80 Odkazom na rozsudok z 11. júla 2007, Alrosa/Komisia (T-170/06, EU:T:2007:220), a rozsudok z 29. júna 2010, vyhlásený vo veci odvolania Komisia/Alrosa (C-441/07, EU:C:2010:377), žalobkyňa tvrdí, že povinnosť dodržiavať zásadu proporcionality, ak Komisia rozhodne vyhlásiť záväzky navrhnuté podľa článku 9 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 za záväzné, vyžaduje, že opatrenie, ktoré Komisia prijala, musí byť primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa. Komisia tým, že schválila neprimerané záväzky, teda porušila túto zásadu.

81 Zásada proporcionality bola porušená aj z dôvodu, že Komisia nezohľadnila predpokladanú a predvídateľnú neefektívnosť záväzkov napriek výhradám vyjadreným tretími stranami, ako to už bolo objasnené v rámci prvého žalobného dôvodu.

82 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú tento žalobný dôvod zamietnuť.

83 Treba konštatovať, že z odpovedí na prvé dva žalobné dôvody vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa tiež musí zamietnuť.

84 Zásada proporcionality vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie nešli nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu (rozsudky zo 17. mája 1984, Denkavit Nederland, 15/83, EU:C:1984:183, bod 25, a z 11. júla 1989, Schräder HS Kraftfutter, 265/87, EU:C:1989:303, bod 21).

85 Zásada proporcionality ako všeobecná zásada práva Únie je kritériom zákonnosti všetkých aktov inštitúcií Únie. Za týchto okolností sa v rámci preskúmavania úkonov, ktoré začala Komisia, vždy vynára jednak otázka presného dosahu a hraníc povinností, ktoré vyplývajú z dodržiavania tejto zásady, a jednak otázka týkajúca sa rámca vykonávaného súdneho preskúmavania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Alrosa, C-441/07, EU:C:2010:377, body 36 a 37).

86 Ako totiž vyplýva z judikatúry citovanej vyššie, vykonanie zásady proporcionality Komisiou v kontexte článku 9 nariadenia č. 1/2003 sa obmedzuje na overenie jednak toho, či dotknuté záväzky reagujú na obavy, o ktorých informovala príslušné podniky, a jednak toho, či tieto podniky neponúkli menej obmedzujúce záväzky reagujúce na jej obavy rovnako vhodným spôsobom.

87 Takisto preskúmanie súdom sa týka iba otázky, či bolo posúdenie vykonané Komisiou zjavne nesprávne.

88 V rámci prvého žalobného dôvodu už bolo uvedené, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že konečné záväzky, ktoré navrhla TR, vhodne reagujú na obavy, ktoré vyjadrila v predbežnom posúdení.

89 Navyše, ak podniky navrhnú záväzky na základe článku 9 nariadenia č. 1/2003, ktoré môžu ísť nad rámec toho, čo by im mohla uložiť samotná Komisia v rozhodnutí, ktoré by prijala v súlade s článkom 7 tohto nariadenia po dôkladnom preskúmaní, Komisia ich môže schváliť a vyhlásiť ich za záväzné. Nie je však oprávnená ich požadovať podľa článku 9 nariadenia č. 1/2003.

90 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesplnení povinnosti odôvodnenia

91 Žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nevysvetľuje, na základe čoho konečné záväzky primerane reagujú na obavy v súvislosti s hospodárskou súťažou, o ktorých bola TR informovaná v predbežnom posúdení, pretože tieto záväzky nepovoľujú konkurenčným poskytovateľom údajov v reálnom čase uzatvárať TPDL.

92 Žalobkyňa v tejto súvislosti pripomína, že viackrát počas konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, Komisii tvrdila, že vylúčenie konkurenčných podnikov z licencií stanovených v záväzkoch zbaví tieto záväzky akejkoľvek efektívnosti. V odseku 6.3 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že v tomto zmysle boli vznesené výhrady, ale nevysvetlila dôvody, pre ktoré tieto tvrdenia neboli zohľadnené.

93 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.

94 Treba konštatovať, že podľa žalobkyne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia jej nedovoľuje porozumieť dôvodom, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že vylúčenie konkurenčných podnikov z rozsahu pôsobnosti záväzkov nespochybní primeranú povahu týchto záväzkov.

95 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušného súdu vykonávať svoju právomoc preskúmania. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, má byť posudzovaná nielen s ohľadom na jeho znenie, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63 a citovanú judikatúru, a z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, body 166 a 178 a citovanú judikatúru).

96 Komisia nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté subjekty, ale stačí, ak uvedie skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú v štruktúre rozhodnutia zásadný význam. Osobitne nie je povinná prijať rozhodnutie ku skutočnostiam, ktoré sú zjavne irelevantné, bezvýznamné alebo jasne druhoradé (rozsudok z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, EU:T:2005:221, bod 64, a zo 16. júna 2011, Air liquide/Komisia, T-185/06, EU:T:2011:275, bod 64).

97 Pokiaľ ide o rozhodnutia, ktorými sa záväzky schválené na základe článku 9 nariadenia č. 1/2003 stávajú záväznými, Komisia plní svoju povinnosť odôvodnenia, keď uvedie skutkové a právne okolnosti, na základe ktorých dospela k záveru, že navrhnuté záväzky primerane reagujú na obavy v súvislosti s hospodársku súťažou, ktoré identifikovala takým spôsobom, že nie je pre ňu potrebné naďalej vo veci konať.

98 V prejednávanej veci odôvodnenia 48 až 90 (odseky 5.1 až 6.7) napadnutého rozhodnutia uvádzajú záväzky, ktoré navrhla TR, a reakcie tretích osôb na uvedené záväzky.

99 Z toho vyplýva, že Komisia jednak vysvetlila dôvody, na základe ktorých záväzky reagovali na vyjadrené obavy, a jednak odpovedala na pripomienky tretích osôb, prečo otázky položené v uvedených pripomienkach išli nad rámec obáv v oblasti hospodárskej súťaže vyjadrených v predbežnom posúdení (odôvodnenia 77, 84, 86 a 89 napadnutého rozhodnutia). Konkrétne, čo sa týka výhrady žalobkyne, treba konštatovať, že odôvodnenie 77 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že niektoré tretie osoby sa domnievali, že konkurenčné podniky by mali mať prístup ku kódom RIC, pretože sú najkompetentnejší na poskytovanie porovnávacích tabuliek, ako aj technickej pomoci. Z odôvodnenia 78 vyplýva, že Komisia usúdila, že ak by sa konkurenčným podnikom TR povolil prístup ku kódom RIC, išlo by to nad rámec toho, čo je potrebné na odvrátenie obáv v oblasti hospodárskej súťaže. V odôvodnení 79 napadnutého rozhodnutia doplnila, že „na základe navrhnutých záväzkov vývojoví pracovníci tretích strán budú môcť poskytovať údaje o trhu konkurenčných podnikov s referenčnými opisnými údajmi súvisiacimi s kódmi RIC (ale nie RIC ako také), ak samotní vývojoví pracovníci tretích strán by nemohli úspešne uskutočniť úplný porovnávací systém“, a že „výmena informácií umožní konkurenčným poskytovateľom kombinovať svoje vlastné referenčné znaky, čím sa umožní vývojovému pracovníkovi tretích strán vytvoriť správne a efektívne porovnanie“.

100 Z týchto úvah vyplýva, že Komisia si splnila svoju povinnosť odôvodnenia, keď jasne a jednoznačne uviedla skutkové okolnosti a právne dôvody, ktoré ju viedli ku konštatovaniu, že záväzky postačovali na odstránenie obáv vyjadrených v oblasti hospodárskej súťaže. Vzhľadom na to, že tieto spresnenia umožňujú Všeobecnému súdu vykonať skutočné preskúmanie výkonu diskrečnej právomoci Komisiou v napadnutom rozhodnutí, treba prijať záver, že napadnuté rozhodnutie je v tejto súvislosti dostatočne odôvodnené.

101 Na základe toho, hoci je Komisia povinná odôvodniť rozhodnutie, ktoré prijme, nie je povinná vysvetliť, prečo neprijala iné rozhodnutie (pozri v tomto zmysle judikatúru citovanú v bodoch 95 a 96).

102 Navyše, ak možno argumentáciu žalobkyne chápať ako napadnutie primeranej povahy konečných záväzkov, treba pripomenúť, že táto otázka nesúvisí s porušením podstatných formálnych náležitostí, ktoré môže znamenať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, ale súvisí s preskúmaním dôvodnosti posúdenia Komisie v súvislosti s navrhovanými záväzkami, ktorými sa reaguje na jej obavy v oblasti hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67), pričom táto otázka už bola skúmaná v rámci prvého, druhého a tretieho žalobného dôvodu.

103 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť a v dôsledku toho sa musí zamietnuť aj žaloba v celom svojom rozsahu.

O trovách

104 Na základe článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

105 Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je povinná nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Morningstar, Inc., je povinná nahradiť trovy konania.

Gratsias Kăncheva Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. septembra 2016.

Podpisy